

Хомосексуалността, Писанието и Църквата

Екехарт Мюлер
Асоцииран директор
на Библейски изследователски институт

Май, 2010

Съдържание

Въведение	3
I. Дефиниране на хомосексуалността	3
II. Изявления на църквата на адвентистите от седмия ден относно хомосексуалността	4
III. Проблемът с разнообразието от тълкувания	6
1. Различни предпоставки	6
2. Предпоставки на адвентистите от седмия ден	9
3. Обобщение	9
IV. Хомосексуалността в Писанието	9
1. Хомосексуалността в Стария завет	9
а. Старозаветни разкази	10
(1) Битие 1-2	10
(2) Битие 19 и Съдии 19	10
(3) Неоснователни твърдения за хомосексуални връзки	11
б. Моисеевите закони	12
(1) Левит 18 и 20	12
(2) Второзаконие 23	15
в. Обобщение	15
2. Хомосексуалността в Новия завет	15
а. Исус и хомосексуалността	16
б. Павел и хомосексуалността	17
(1) Римляни 1:26, 27	17
(2) 1Коринтяни 6:9, 10	22
(3) 1Тимотей 1:8-10	24
в. Други Новозаветни текстове относно хомосексуалността	25
3. Обобщение	26
Заключение	26

Въведение

Хомосексуалността се е превърнала в изключително спорна тема в много държави по света, повлиявайки общества и няколко християнски църкви. Основния въпрос е: „Как християните би трябвало да се отнасят към хора, които практикуват хомосексуалност?“ Някои деноминации са заплашени от разделение, или вече са се разделили, по този въпрос.¹

I. Дефиниране на хомосексуалността

Хомосексуалността е била разбираана да означава различни неща, но обикновено е описвана като „сексуално желание насочено към представители на същия пол“.² Може също така да означава „човек, мъж или жена, който в зряла възраст преживява постоянно и почти изключително еротично привличане към членове на същия пол и който е безразличен към сексуални отношения с противоположния пол“.³ Такава дефиниция подхожда на „типичните хомосексуалисти“, или „вродени“, чиято хомосексуалност се твърди, че е постоянна. Има и случаи на тийнейджъри, чиято сексуална идентичност все още не е напълно развита или зрели хора, които са отегчени от хетеросексуалността и желаят да експериментират с представители на същия пол. Те са наречени „условни хомосексуалисти“. „Ситуационни хомосексуалисти“ са тези, които при липса на хетеросексуални отношения „прибягват до хомосексуални отдушници“.⁴

По принцип „вродените“ твърдят, че тяхната хомосексуалност е предопределена, естествена и необратима.⁵ Разликата между хомосексуална ориентация и хомосексуални действия обикновено се отхвърля от хомосексуалното общество.⁶ Въпреки това хомосексуалната ориентация е призната от църквата и изисква живот на безбрачие, докато хомосексуалната практика е отхвърлена. Хомосексуалните действия могат да намерят израз например в: педерастия – замесването с деца от същия пол; изнасилване и насилие; проституция и промискуитет [безразборни сексуални връзки]; или в живот посветен на един партньор от същия пол. За последното се твърди, че е в хармония с Писанието.

¹ Виж Andreas J. Köstenberger, *God, Marriage, and Family: Rebuilding the Biblical Foundation* (Wheaton; Crossway Books, 2004), 202; и Craig L. Nesson, *Many Members, One Body: Committed Same-Gender Relationships and the Mission of the Church* (Minneapolis: Fortress Press, 2004).

² R. E. O. White, "Homosexuality," in *Evangelical Dictionary of Theology*, edited by Walter A. Elwell (Grand Rapids: Baker Book House, 1986), 528.

³ E. A. Malloy, *Homosexuality and the Christian Way of Life* (Lanham: University Press of America, 1981), 11.

⁴ Ronald M. Springett, *Homosexuality in History and the Scriptures* (Silver Spring: Biblical Research Institute of the General Conference, 1988), 2.

⁵ Виж Jack Rogers, *Jesus, the Bible, and Homosexuality: Explode the Myths, Heal the Church* (Louisville: Westminster John Knox Press, 2009), 79; Aubyn Fulton, "Response; Science and Sexual Orientation," in *Christianity and Homosexuality: Some Seventh-day Adventist Perspectives*, edited by David Ferguson, Fritz Guy, and David R. Larson (Roseville: Adventist Forum, 2008), част 2 – 47.

⁶ Springett, 4.

II. Изявления на църквата на адвентистите от седмия ден относно хомосексуалността

В рамките на християнството се поддържат три основни позиции по отношение на хомосексуалността: (1) само брачна хетеросексуалност е приемлива за християните; (2) хомосексуалност, наречена също заветна хомосексуалност, е приемлива за християните, ако двамата партньори имат равноправен статус, ако са дали съгласието си зрели хора и ако отношението е постоянно и моногамно; и (3) обикновена хомосексуалност при зрелите хора, т.е. хомосексуалността в каквато и да е форма е приемлива за който и да е член на обществото.⁷ Църквата на адвентистите от седмия ден е избрала първата позиция и официално е заявила:

„Църквата на адвентистите от седмия ден признава, че всяко човешко същество е ценно пред Божието лице и ние се стремим да служим на всички мъже и жени в духа на Исус. Ние също така вярваме, че чрез Божиата благодат и чрез насърчението от страна на обществото от вярващи, един човек може да живее в хармония с принципите на Божието Слово.

Адвентистите от седмия ден вярват, че сексуалната интимност е част само от брачните взаимоотношения между един мъж и една жена. Такъв е бил Божият замисъл при Сътворението. Писанието заявява: „Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си и те ще бъдат една плът“ (Бит. 2:24). Този хетеросексуален модел е потвърден навсякъде в Писанието. Библията не допуска никаква възможност за хомосексуална дейност или взаимоотношения. Сексуалните актове извън кръга на хетеросексуалния брак са забранени (Лев. 20:7-21; Рим. 1:24-27; 1Кор. 6:9-11). Исус Христос препотвърждава Божественото намерение при Сътворението: „А той в отговор рече: Не сте ли чели, че Онзи, Който ги е направил, направил ги е отначало мъжко и женско, и е казал: "Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и двамата ще бъдат една плът?" Така щото не са вече двама, а една плът“ (Мат. 19:4-6). Поради тези причини адвентистите са против хомосексуалните практики и отношения.

Адвентистите от седмия ден се стремят да следват инструкциите и примера на Исус. Той е утвърдил достойнството на всички човешки същества и е достигал със състрадание до хора и семейства страдащи от последиците от греха. Той е предлагал грижовна служба и думи на утеха на борещите се хора, като в същото време е разграничавал любовта Си към грешниците от ясното Си учение за греховните практики.⁸

⁷ Срв. William J. Webb, *Slaves, Women & Homosexuals: Exploring the Hermeneutics of Cultural Analysis* (Downers Grove: InterVarsity Press, 2001), 28.

⁸ "Seventh-day Adventist Position Statement on Homosexuality", http://www.adventist.org/beliefs/main_stat46.html. Това становище е било гласувано по време на Годишния съвет на Изпълнителния комитет на Генералната Конференция, 3 октомври, 1999 в Силвър Спринг, Мериленд. (Има нова ревизия от 17 октомври, 2012. – бел. ред.)

Друго официално становище, гласувано на 9 март 2004 г, препотвърждава християнския брак в контекста на дебата за връзките между представители от един и същ пол.⁹

„Отговор на адвентистите от седмия ден на връзките между представител от един и същ пол – препотвърждаване на християнския брак. През последните няколко десетилетия църквата на адвентистите от седмия ден счете за необходимо ясно да изрази по няколко начина своята позиция по отношение брака, семейството и човешката сексуалност. Тези теми са в сърцето на много важни въпроси, пред които се изправя обществото. Това, което в продължение на векове е било считано за основна християнска моралност в брачната среда, сега все повече бива поставяно под въпрос, не само в светското общество, но и в самите християнски църкви.

Институциите на семейството и брака са под атака и са изправени пред увеличаващи се центробежни сили, които ги разкъсват. Увеличаващ се брой нации сега дебатираат върху темата за „връзките между представители от един и същи пол“, като по този начин правят това световен въпрос. Публичната дискуссия поражда силни емоции. В светлината на тези развития, църквата на адвентистите от седмия ден отново заявява ясно позицията си.

Без колебание, отново потвърждаваме нашата отдавнашна позиция. Както е изразено това в основните учения на църквата „бракът е бил установен от Бога в Едем и потвърден от Исус да бъде доживотен съюз между един мъж и една жена във връзка на любов“.¹⁰ Въпреки че „грехът е изопачил Божиите идеали за брака и семейството“, „семејната връзка е най-тесната, най-нежната и свята от всички човешки връзки“ и затова „семејствата трябва да преживяват обновление и реформация в своите взаимоотношения“ (Утвърждаване на семейството, 1990).¹¹ Бог е поставил началото на „брака – един основан на завет съюз на два пола, физически, емоционално и духовно, определен в Библията като „една плът“. „Моногамния съюз в брака на един мъж и една жена е (...) единственото морално подходящо място за генитално или подобно интимно сексуално изразяване“. „Всяко снижаване на тази висша гледна точка е снижаване на небесния идеал“ (Утвърждаване на брака, 1996).¹²

Хомосексуалността е израз на разстройството и нарушения в човешките наклонности и отношения, причинени от навлизането на греха в света. Въпреки че всеки един е подчинен на падналото човешко естество, „ние също така вярваме, че чрез Божията благодат и чрез насърчението от обществото по вяра,

⁹ "Seventh-day Adventist Response to Same-Sex Unions - A Reaffirmation of Christian Marriage", http://www.adventist.org/beliefs/main_stat53.html. Този документ е бил гласуван от Административния комитет към Генералната Конференция, 9 Март, 2004. (Нова ревизия от 17 октомври, 2012 – бел.ред.)

¹⁰ Seventh-day Adventists Believe-A Biblical Exposition of 27 Fundamental Doctrines, Доктрина 22 върху „Брак и семейство“.

¹¹ Public Statement, An Affirmation of Family, направено на 5 Юли 1990, на сесия на Генералната Конференция, Индианополис, Индиана.

¹² Становище гласувано от Административния комитет към Генералната Конференция на 23 Април 1996.

един човек може да живее в хармония с принципите на Божието слово“ (Становище на адвентистите от седмия ден по отношение хомосексуалността, 1999).¹³

Ние поддържаме, че всички хора, независимо от тяхната сексуална ориентация, са деца на Бога. Ние не оправдаваме набелязването, на която и да е група за обект на присмех и подигравки, да не говорим за малтретиране. Но от друга страна е много ясно, че Божието слово не допуска хомосексуалния начин на живот; нито пък християнската църква през своята 2000 годишна история. Адвентистите от седмия ден вярват, че библейското учение е все още валидно и днес, защото е вкоренено в самото естество на човечеството и в Божия план за брака при Сътворението.“

Този по-скорошен документ потвърждава по-ранните.¹⁴ Стъпила върху Библията, църквата на адвентистите от седмия ден се противопоставя на каквато и да е хомосексуална дейност и не приема хомосексуалните връзки, дори когато са разрешени от закона. Предизвикателството, пред което се изправя църквата е дали ще може да поддържа своето тълкувание на библейските текстове, които говорят за хомосексуалността. Днес тези текстове се интерпретират по различни начини. Защо това е така?

III. Проблемът с разнообразието от тълкувания

Тълкуванието на Библията зависи в известна степен от определени предпоставки. Начинът, по който хората разглеждат Писанието, културата, науката, традицията и човешкото естество, влияе на подхода им към Библията.

1. Различни предпоставки

Преобладаващата гледна точка сред мислителите в западните общества е, че няма абсолютна истина, че няма никакво Божествено откровение и че ревизиите и преформулирането на по-стари вярвания са необходими, за да могат да паснат на преобладаващата култура.¹⁵ Счита се, че Библията е културно обусловена, т.е. тя се е изказвала само по определени ситуации в миналото, но трябва да бъде отново

¹³ Становище гласувано от Годишния съвет на Изпълнителния комитет на Генералната Конференция на 3 Октомври 1999.

¹⁴ Доктрина 22 става номер 23 след като бива добавено ново основно учение през 2005. Виж *Seventh-day Adventist Church Manual*, 17th edition (Silver Spring: Секретариат на Генералната Конференция на адвентистите от седмия ден, 2005), 17.

¹⁵ Виж Sheila Greeve Davaney, *Historicism: The Once and Future Challenge for Theology*, Guides to Theological Inquiry (Minneapolis: Fortress Press, 2006), 160-164. Walter Wink, "Homosexuality and the Bible," in *Homosexuality and Christian Faith: Questions of Conscience for the Churches*, edited by Walter Wink (Minneapolis: Fortress Press, 1999), 47, твърди: „където Библията споменава за хомосексуално поведение, тя ясно го осъжда. Напълно гарантирам това. Точният въпрос е в това дали библейската присъда е правилна“. Срв. Daniel A. Helminiak, *What the Bible Really Says About Homosexuality* (New Mexico: Alamo Square Press, 2000), 131.

изтълкувана днес.¹⁶ Твърди се, че „нашата модерна гледна точка за света включва напредък и открития непознати за древните хора, което прави библейските твърдения за хомосексуалността непълни и дори погрешни“.¹⁷ Затова разбирането на човек за Гръко-Римската култура определя как Новозаветните текстове трябва да бъдат тълкувани.¹⁸ Казва се, че „Библията се противопоставя на проституцията и идолопоклонството, които са във връзка с хомосексуализма, а не на хомосексуализма като такъв“.¹⁹ Също така се предлага, че Писанието не се изказва по отношение на моногамните, постоянни сексуални отношения на партньори от един и същи пол²⁰, защото то уж не е наясно с естествената или вродена хомосексуалност²¹ и че то говори само против експлоататорския хомосексуализъм, като педерастията²², изнасилването, перверзията, промискуитетата или невъздържаната страст.²³

Някои избират „христологичния принцип“ и отхвърлят библейските твърдения, които изглежда, че му противоречат.²⁴ Те имат предвид, че тъй като Исус би приел практикуващи хомосексуалисти, ние би трябвало да направим същото, независимо от каквито и да е библейски твърдения за обратното.²⁵ Това, следователно, би означавало, че църквата, движена от Духа, би била свободна да приема или отхвърля библейски закони²⁶ и че авторитета на Писанието би бил сериозно ограничен.²⁷ Други отиват една стъпка по-нататък като твърдят, че следват Духа индивидуално, дори ако техните заключения противоречат на Писанието.²⁸

¹⁶ Срв. Wink, "Homosexuality and the Bible", 35, 42; Rogers, „Homosexuality“, 69, 70; Webb, 161.

¹⁷ James B. DeYoung, *Homosexuality: Contemporary Claims Examined in the Light of the Bible and Other Ancient Literature and Law* (Grand Rapids: Kregel Publications, 2000), 11. Виж също Springett, 49-51; Marion L. Soards, *Scripture and Homosexuality: Biblical Authority and the Church Today* (Louisville: Westminster John Knox Press, 1995), 55.

¹⁸ Срв. Robin Scroggs, *The New Testament and Homosexuality* (Minneapolis: Fortress Press, 1983), 16, 127, 128.

¹⁹ Springett, 51, въпреки че това не е негова собствена позиция. Gary Chartier, "Love, Subsidiarity, Equality and Inclusiveness," in *Christianity and Homosexuality*, част 5-58.

²⁰ Виж Springett, 50; Vincent J. Genovesi, *In Pursuit of Love: Catholic Morality and Human Sexuality*, second edition (Collegeville: Liturgical Press, 1996), 277, 296; Ellen F. Davis, "Reasoning with Scripture:," *Anglican Theological Review* 90/3 (2008): 518; Rogers, *Homosexuality*, 89.

²¹ Срв. Scroggs, 28.

²² Виж Scroggs, 84.

²³ Срв. David E. Fredrickson "Natural and Unnatural Use in Romans 1:24-27: Paul and the Philosophic-Critique of Eros," in *Homosexuality, Science, and the "Plain Sense" of Scripture*, edited by David L. Balch (Grand Rapids: Wm B. Eerdmans Publishing Company, 2000), 197-222.

²⁴ Срв. Rogers *Homosexuality*, 15, 53-55, 66. Виж също Wink, "Homosexuality and the Bible," 47, 48. William Sloane Coffin, "Liberty to the Captives and Good Tidings to the Afflicted," in *Homosexuality and Christian Faith*, 107, посочва: "не всичко библейско е подобно на Христос“.

²⁵ Срв. Nancy Duff, "Christian Vocation, Freedom of God, and Homosexuality," in *Homosexuality, Science*, 261-277.

²⁶ Срв. Soards 17; Wink, "Homosexuality and the Bible," 42-44.

²⁷ Richard Treloar, "'Come Out and Stay Out!' Hermeneutics, Homosexuality, and Schism in Anglicanism," *Anglican Theological Review* 90/1 (2008): 54, 55. На стр. 58 той пише: "Англичаните могат да се съпротивяват на Библейското 'ясно учение' по този въпрос, както ние с търпение вече правим по отношение толкова много неща свързани... 'с' Писанието... понякога ние трябва да четем 'против' Писанието." "Библията... не е директен еквивалент на Божието слово..." (61).

²⁸ Срв. James A. Forbes Jr., "More Light from the Spirit on Sexuality," in *Homosexuality and Christian Faith*, 6-8. Ken Sehested, "Biblical Fidelity and Sexual Orientation: Why the First Matters, Why the Second Doesn't," in *ibid.*, 59; Richard Rohr, "Where the Gospel Leads Us," in *ibid.*, 85-88.

Някои противопоставят закона срещу евангелието.²⁹ Твърди се, че концепцията за любовта прегазва ограничените тълкувания на библейските текстове. Някои считат своите лични преживявания за норматив и ги използват, за да отхвърлят или приемат специфични библейски твърдения.³⁰ Други отдават приоритет на науката, хуманизма и разума пред Писанието³¹ или предлагат, че ние трябва да използваме, като финален авторитет, Писанието плюс науката/разума (т.е. биологията, социологията и психологията),³² традицията,³³ и опита, за да вземаме информирани решения.³⁴ Освен това се приема, че човешкия сексуален подтик трябва да бъде изживян и не може да бъде напълно контролиран.³⁵ Като следствие от това защитниците на подобна гледна точка нямат никакъв проблем с предбрачните сексуални отношения,³⁶ развода и повторния брак,³⁷ прелюбодейството и понякога дори полигамията и кръвосмешението.³⁸

Представителите на еволюционния прочит на Писанието не само отричат директното сътворение от Бог и реда на Сътворението, но също така и Грехопадението. Те твърдят, че Бог е „създал“ хомосексуалистите и, като такава, хомосексуалността е дар от Бога, а не следствие от падението на човечеството.³⁹

²⁹ Soards, 17, заявява, "Благодатта, а не закона, управлява живота на християнина."

³⁰ Срв. Paul Wennes Egertson, "One Family's Story," in *Homosexuality and Christian Faith*, 23-30; Phyllis A. Bird, "The Bible in Christian Ethical Deliberation Concerning Homosexuality: Old Testament Contributions," in *Homosexuality, Science*, 143; John B. Cobb Jr., "Being Christian about Homosexuality," in *Homosexuality and Christian Faith*, 91-93; Rene D. Drumm, "Interaction and Angst: The Social Experiences of Gay and Lesbian Seventh-day Adventists," in *Christianity and Homosexuality*, част 3 – 20.

³¹ Bird, 168; Wink, "Homosexuality and the Bible," 46; Rogers, *Homosexuality*, 35, 36.

³² Срв. Ben Kemena, "Biological Determinants of Homosexual Orientation," in *Christianity and Homosexuality*, част 2 - 16-19; Harry C. Wang, "Psychiatry, Antihomosexual Bias, and Challenges for Gay and Lesbian Youth," in *ibid.*, част 2 - 40; Fulton, част 2 - 48, 49; Sherwood O. Cole, "Biology, Homosexuality, and the Biblical Doctrine of *S'm*," *Bibliotheca Sacra* 157 (July-September 2000): 348-361. Тази гледна точка се противопоставя на принципа *sola scriptura* и е отхвърлена от Stanton L. Jones и Mark A. Yarhouse, "The Use, Misuse, and Abuse of Science in the Ecclesiastical Homosexuality Debates," in *Homosexuality, Science*, 120; и Christopher Seitz, "Sexuality and Scripture's Plain Sense: The Christian Community and the Law of God," in *ibid.*, 177-196.

³³ Paul G. Crowley, "Homosexuality and the Counsel of the Cross: A Clarification," *Theological Studies* 69 (2008): 637.

³⁴ Срв. Dan O. Via и Robert A. J. Gagnon, *Homosexuality and the Bible: Two Views* (Minneapolis: Fortress Press, 2003), 29. Via заявява: "Опитвал съм се да покажа, че ако погледнем на някои библейски теми в светлината на съвременното знание и опит, бихме могли основателно да пренебрегнем безусловното библейско осъждане на хомосексуалната практика" (38). Виж, Soards, 55, 64.

³⁵ Springett, 25, набляга "че човешките същества могат да упражняват контрол и затова са отговорни за своето сексуално изразяване. Те имат избор". Срв. Cole, 360.

³⁶ Виж Larson, "Christian Sexual Norms Today," in *Christianity and Homosexuality*, част 5 - 13, заявява: "Насоките 'нищо преди' и 'всичко след' не са нито реалистични, нито мъдри... Ние не би трябвало да се питаме дали да позволим съществуването на изпълнени с любов хетеросексуални и хомосексуални съюзи да съществуват; те вече съществуват... Ние би трябвало да направим всичко по силите си да ги подкрепяме и да помагаме на хората, които са част от тях... Ние също така би трябвало да намерим начини да ги почетем в подходящи християнски церемонии."

³⁷ Rogers, *Homosexuality*, 43, 44.

³⁸ Виж Rogers, *Homosexuality*, 82; Treloar, 51, препраща към Regina Schwartz, казваща, че съществува "злъчно библейско отвращение към кръвосмешението, което резонира с, както го описва тя, общата библейска истерия относно, и нейния изричен ужас от, хомосексуалността" (Regina Schwartz, *The Curse of Cain: The Violent Legacy of Monotheism* [Chicago: University of Chicago Press, 1997], 107).

³⁹ Виж Rogers, *Homosexuality*, 81.

2. Предпоставки на адвентистите от седмия ден

Официално адвентистите от седмия ден вярват, че Библията е била дадена чрез божествено вдъхновение и че тя е непогрешимото откровение на Божията воля. Тя е „стандартът за характер, тестът за преживявания, авторитетният източник на доктрини и достойният за доверие запис на Божествените действия в историята“⁴⁰ (Исая 8:20; 66:2; *sola scriptura*). Въпреки че е написана от човешки същества, тя не е просто човешко слово, но е и Словото на Бога. Принципите на тълкуване трябва да произлизат от Писанието и не би трябвало да му бъдат налагани. Умозаклучения от областите на философията, психологията и социологията, които противоречат на Писанието трябва да бъдат отхвърляни. Освен това, традиция и естествени науки не би трябвало да бъдат допускани да определят въпроси на вярата. Писанието е свой собствен тълкувател. Има съгласие, хармония и яснота в Писанието. Ясните текстове хвърлят светлина върху трудните. Светият Дух е необходим в процеса на тълкуване, но Той не отменя предишни откровения.

3. Обобщение

Истинският проблем в дебата върху хомосексуалността е естеството, авторитета и тълкуването на Писанието.⁴¹ Ясно е, че „решението, което човек взема относно валидността на хомосексуалното поведение (...) е в действителност решение върху авторитета на Библията в живота на църквата“.⁴² Увереността в собствените ни предпоставки ни помага да бъдем последователни и да избягваме капаните в собственото ни тълкуване на библейски текстове.

IV. Хомосексуалността в Писанието

1. Хомосексуалността в Стария завет

Израел бил заобиколен от народи, за които сексуалността и култовете към плодородието играели важна роля. Хомосексуалността била практикувана сред Египтяните, Вавилонците, Асирийците, Хетейците и Ханаанците.⁴³ Свещена проституция, хомосексуалност между съгласни партньори, травеститско поведение и бруталност, можели да бъдат открити сред съседите на Израел. Въпреки това Старият завет се противопоставя на всички тези практики, предизвиква другите богове и

⁴⁰ *Seventh-day Adventist Church Manual*, 17th edition (Silver Spring: Secretariat of the General Conference of Seventh-day Adventists, 2005), 9.

⁴¹ Срв. Rogers, *Homosexuality*, 1-65; Helminiak, 29-41; Soards, 1-14; Via и Gagnon, 2; Wink, "Homosexuality and the Bible," 33; Срв. James R. White и Jeffrey D. Niell, *The Same Sex Controversy* (Minneapolis: Bethany House Publishers, 2002), 15; и Jack Rogers, "Presbyterian Guidelines for Biblical Interpretation: Their Origin and Application to Homosexuality," *Biblical Theological Bulletin* 37/4 (2007): 179.

⁴² Soards, 73.

⁴³ Виж например, Richard M. Davidson, *Flame of Yahwh: Sexuality in the Old Testament* (Peabody: Hendrickson Publishers, 2007), 134-142; Robert A.J. Gagnon, *The Bible and Homosexual Practice: Texts and Hermeneutics* (Nashville: Abingdon Press, 2001), 44-56; Springett, 33-48; Donald J. Wold, *Out of Order: Homosexuality in the Bible and the Ancient Near East* (Grand Rapids: Baker Books Publishing Company, 1998), 43-61.

отхвърля хомосексуалността.⁴⁴ Той съдържа текстове с директни, както и с индиректни отправки към хомосексуалността.⁴⁵ Сред директните отправки, два пасажа се появяват в текстове със закони, докато другите отправки биват открити в исторически разкази.

а. Старозаветни разкази

(1) *Битие 1-2*⁴⁶

Въпреки че записът за Сътворението (Битие 1-2) не говори за хомосексуализма, той поставя основата за всички последващи сексуални връзки.⁴⁷ Бог създаде първия мъж и първата жена, Адам и Ева, и ги съедини в брак. С институцията за брака Бог ясно постанови божествения план за сексуални отношения между хората. Авторите, които подкрепят хомосексуалните връзки предлагат, че комбинацията мъж-жена е била избрана само защото създаването на потомство е било божествена заповед (Битие 1:28); то е било необходимо в началото. Но тъй като ситуацията се е променила и пренаселеността расте, сега се твърди, че хомосексуалните връзки са дори повече в тон с нуждите на света днес, отколкото хетеросексуалните връзки.⁴⁸ Затова се твърди, че Битие 1 и 2 не могат да бъдат използвани за предписване само на една форма на човешка сексуалност.

Проблемът с това твърдение е, че то ограничава хетеросексуалните връзки само до функцията за продължаване на рода. Това ограничение не е идеята на Битие 1 и 2.⁴⁹ Докладът за Сътворението се интересува от идеята за допълването. Когато Адам забелязва липсата на другар, Бог създава за него жената „подходяща за него“. Те се допълват един друг. Това допълване е холистично, защото Бог е холистичен. Изражението му се намира изключително в хетеросексуалния брак.

(2) *Битие 19 и Съдии 19*

От друга страна разкази, които се занимават с хомосексуалността, като разказът за Содом (Битие 19:4-10) и безчинството в Гавая (Съдии 19:22-25), понякога биват интерпретирани по такъв начин, че да се избегне идеята за хомосексуализма. Хомосексуализмът е разчитан в други пасажи, като историите за греха на Хам,⁵⁰ приятелството на Давид и Йонатан и отношенията свекърва/снаха между Ноемин и Рут. Предлага се, че историята свързана със Содом е по-скоро относно липсата на

⁴⁴ Сrv. Webb, 81.

⁴⁵ Сrv. Springett, 69-88.

⁴⁶ Ние ще използваме New American Standard Bible.

⁴⁷ Webb коментира: „Очевидно този модел не си пасва добре с хомосексуални връзки, независимо дали са заветни, или обикновени“ (131).

⁴⁸ Wink, "Homosexuality and the Bible," 4.

⁴⁹ Springett, 53.

⁵⁰ За дискусията върху този инцидент докладван в Битие 9:20-25, виж Davidson, 142-145. Wold, 65-76.

гостоприемство,⁵¹ отколкото относно хомосексуализъм и че терминът „да позная“ означава „да се запозная“ отколкото „да имам съвкупление с“ (Битие 19:5).⁵²

Въпреки че хомосексуалността е бил един от греховете на жителите на Содом, той не е бил единствен и градът бива унищожен поради множеството му тежки грехове. Християните хомосексуалисти днес спорят, че проблемът със Содом не бил хомосексуалността, сам по себе си, но жестокото групово изнасилване, което нямало нищо общо със заветната хомосексуалност. Този аргумент се прилага и към случилото се в Гавая.⁵³ И въпреки това, „авторите на Юда и 2Петрово послание без съмнение са разбирали, че ключовото престъпление на Содом се е състояло в това, че мъже са искали да правят секс с мъже“.⁵⁴

(3) *Неоснователни твърдения за хомосексуални връзки*

Да се тълкува отношението на Давид към Йонатан или на Рут към нейната свекърва като красив израз на хомосексуалност е невероятно пресилено.⁵⁵ Мъже да се прегръщат и целуват и да се държат за ръце е обичайно дори днес в Близкия Изток. Този обичай няма нищо общо с хомосексуалността.⁵⁶ И въпреки това, Фриц Гай не само спекулира относно физическата интимност между Давид и Йонатан, но и относно римския военен офицер, който моли Исус да излекува неговото момче, като предполага, че това момче е бил ценен слуга и сексуален партньор на офицера. Той също предполага, че етиопянинът евнух е бил потенциален хомосексуалист.⁵⁷ Той добавя, „Тези възможни случаи, разбира се, почиват на предположение... Никоя от тези истории не съдържа изрично признание, още по-малко пък подкрепа за любов между представители на един и същи пол“.⁵⁸ Но след това неговите спекулации се превръщат почти в убеденост: „Като се има предвид това, което знаем за човешкото естество и за любовта между представители от един и същи пол, статистически е силно вероятно, че *някои* от героите в библейските разкази са били участници в еротични връзки между представители от един и същи пол“.⁵⁹ Подобен подход няма нищо общо с правилното библейско тълкуване.⁶⁰

⁵¹ Виж Rogers, *Homosexuality*, 67; Helminiak, 43-50.

⁵² Преводът NASB "да ги познаем" (срв. Бит. 4:1, 17, 25) изглежда, че е значението, което се изисква от пасажа, особено от ст. 8, основано на контекста, който се занимава с различни сексуални проблеми и на междутекстовите връзки със Съдии 19 и Езекил 16 глави (виж, Wold, 89).

⁵³ За по-подробна дискусия върху двата пасажа, виж Davidson, 145-149, 161, 162; White и Niell, 40-51, Kostenberger, 204-208. Davidson завършва своя пасаж върху Содом, казвайки: "Че съзнателното безчестие приписвано на жителите на Содом, включвало не само изнасилване, но и присъщата на сношенията между представители на един и същ пол деградация, се потвърждава от междутекстовите връзки между Езекил и сексуалните извращения споменати в Левитското законодателство" (149).

⁵⁴ Via и Gagnon, 59.

⁵⁵ Виж Davidson, 164-167.

⁵⁶ Виж и Springett, 73; Webb, 102.

⁵⁷ Fritz Guy, "Same-sex Love: Theological Considerations" in *Christianity and Homosexuality*, част 4 -52, 53.

⁵⁸ Guy, част 4 – 54.

⁵⁹ Guy, част 4 – 54.

⁶⁰ Davidson, 165, говори за спекулациите.

б. Мойсеевите закони

(1) *Левит 18 и 20*

Книгата Левит съдържа два текста, които ясно се занимават с хомосексуалността. Левит 18:22 гласи: „С мъж да не лягаш като с жена; това е гнусота“. Левит 20:13 отива по-далеч като предупреждава за последиците от хомосексуални практики: „Ако някой легне с мъж като с жена и двамата са извършили гнусота; да бъдат умъртвени; кръвта им да бъде върху тях“.

Било е предложено, че „Старият завет ограничава забраните против сексуално поведение между представители от един и същи пол в Левит 18 и 20 глави до ритуала или поклонението на Израел... Тези пасажии нямат никакво влияние върху новозаветния/християнския морален кодекс“.⁶¹ Настоява се, че

„нашето предизвикателство не е да поддържаме културно обусловени закони, но по-скоро, заедно с Исус, да обичаме Бога и да обичаме своя ближен (Мат. 22:36-40). Когато тези текстове в Левит биват извадени от техния исторически и културен контекст и приложени към верните, покланящи се на Бога християни, които са хомосексуалисти, това е проява на насилие спрямо тях.“⁶²

Предлага се идеята, че контекста се занимава с чистота и святост и считат че тези безпокойства относно поклонението, нямат връзка с Новозаветната църква.⁶³ Нещо повече, хомосексуализмът е забранен, защото е считан за „нечист“, а „не защото е погрешен сам по себе си. Християнските [т.е. новозаветните] Писания подчертават, че чистотата и нечистотата нямат значение“.⁶⁴

Вярно е, че в непосредствения или в по-големия контекст ние откриваме термини, които се отнасят за чистота, святост и идолопоклонство. Но трябва да се зададе въпросът дали тези препратки ограничават предупрежденията против хомосексуалността само до специфични ситуации. Очевидно проблемът, обаче, не е самото ограничение. Първо, тези два текста описват и осъждат мъжката хомосексуална дейност. Не са споменати изключения. Очевидно те са против всяка хомосексуална дейност.⁶⁵ Освен това е много вероятно те да включват и лесбийството. Посочвано е, че

„Мойсеевите закони като цяло се разглеждат от мъжка гледна точка. Дори Декалога е формулиран в мъжки род, единствено число, но това определено не

⁶¹ DeYoung, 10.

⁶² Rogers, *Homosexuality*, 69. В контекста на Левит 18 и 20 глави и дискусиата върху хомосексуализма Helminiak, 66,67, призовава хората да се отделят от обичаите и табулата, защото те са „неприемливи и потискащи“ (67).

⁶³ Виж Rogers, *Homosexuality*, 69.

⁶⁴ Helminiak, 72.

⁶⁵ Срв. Springett, 63.

означава, че той се прилага само до мъжкия пол. Мъжки род, единствено число е еврейският начин да се изразят идеи, които включват и двата пола...⁶⁶

Второ, въпреки че тези пасажи се намират в контекста на святост и чистота, те имат морална стойност, както това е видно от тяхната употреба в Новия завет. Кайзер заявява: „...има категория от временни церемониални закони, но не съм съгласен, че хомосексуализма е сред тях. Нищо в неговата забрана не сочи към Христос“.⁶⁷ Рой Гейн показва, че има разлика между ритуалната нечистота, която може да бъде премахната чрез ритуално очистване, и моралната нечистота, която е нелечима. Той заключава, че

„нечистотата на практикуването на хомосексуализма не е била церемониална, а морална... Това се потвърждава от факта, че в Деяния на Апостолите 15 глава, която освобождава езичниците християни от обрязването, забраните на „Кодекса на святостта“ против месото жертвано на идоли, сексуалната неморалност..., и месото, от което кръвта не е изцедена в момента на заколване... остава в сила за езичниците.“⁶⁸

Ясно е, че „всеки опит да се извлекат големи разлики между греха и нечистотата е обречен на провал. Наистина, един от отличителните белези на Кодекса на святостта е, че той съчетава етиката под правилото на чистотата; т.е. грехът и нечистотата са смесени“ (Лев. 18:24-30; Езек. 18:22,26).⁶⁹

Трето, пасажите се занимават с нещо повече от това просто да експлоатират ситуации. Двата души, които са ангажирани в тези неморални действия са мъже. И двамата трябва да бъдат наказани, защото и двамата са отговорни за действията си, поради взаимно съгласие.⁷⁰ Това е гнусота.⁷¹ Четвърто, тези закони се простират отвъд еврейското общество и са били приложими и за чужденеца (Лев. 18:26).⁷² Списъците от Левит 18 и 20 глави, заедно с други пороци и добродетели, „отразяват надкултурни ценности“.⁷³ Те също са и базирани на установения ред от Сътворението, затова не са ограничени до народа на Израел.⁷⁴

Пето, самият текст осигурява причината за забраната: „С мъж да не лягаш като с жена“. Причината изглежда да е в това, че „сношението мъж-мъж поставя един мъж в категорията на жена, що се отнася до сексуалния акт. Тъй като сексуалният акт е

⁶⁶ Davidson, 150.

⁶⁷ Цитирано в Mark F. Rooker, *Leviticus* (Nashville: Broadman and Holman Publishers, 2000), 247. Подобно и Webb, 177.

⁶⁸ Roy E. Gane, "Same-sex Love in the Body of Christ?" in *Christianity and Homosexuality*, част 4 - 67, 68.

⁶⁹ Via и Gagnon, 66. Wold, 119, добавя: "Сексуалните престъпления в 18 глава, с възможното изключение на поклонението пред Молох, не са били култови по естество... терминът *tō'ē-bā* (мерзост) не показва никаква разлика между съществено погрешното и ритуалната нечистота, както предполага Boswell."

⁷⁰ Виж Davidson, 149.

⁷¹ Гръцкият термин *bdelygma* е разгледан от Wold, 118.

⁷² Виж Davidson, 154, 155; White и Niell, 68.

⁷³ Webb, 196. Виж също стр. 192-196.

⁷⁴ Виж Wold, 130.

свързан със сексуалната завършеност, той изисква сексуално допълващ друг човек“.⁷⁵ Интересното е, че „в цялото Петокнижие, единствения забранен сексуален акт, за който се отнася специално думата *tôēbâ* („гнусота“) е хомосексуалният“.⁷⁶

Шесто, У. Уеб дава причина за включването на жертвите на деца в списъка със седемнадесет сексуални забрани споменати в Левит 18 глава. Първите петнадесет забрани предхождащи жертвите на деца биха могли да имат за резултат потомство; следващите две, хомосексуалността и содомията, не могат. Главата се занимава с подходящите сексуални граници между мъжа и жената. „Подобна структурна перспектива говори против какъвто и да е вид хомосексуализъм днес“.⁷⁷

Седмо, контекстът на закона против хомосексуални действия в Левит 18 и 20 глави включва Левит 19 глава, в която намираме заповедта да обичаме ближния си като себе си (19:18). Тази заповед не е отменена, въпреки че други заповеди от непосредствения контекст може да са (Лев. 19:21-25, 27). На любовта се набляга отново и отново в Новия завет. Затова, когато трябва да се вземе решение за това дали определено правило е все още валидно за християните или не, решението трябва да бъде взето индивидуално и след консултиране с Новия завет. Осмо, в Римляни 1:26, 27 и 1Коринтяри 6:9, 10 Павел прави алюзия към Левит 18 и 20 глави и дава свое изявление за хомосексуалността. Законът е бил все още валиден във времето на Павел и самият апостол не дава основание да се мисли, че той е щял да бъде отменен. Девето, един специфичен случай на разврат, по-конкретно кръвосмешение, е адресиран в 1Коринтяни 5 глава. Сексуалната интимност с мачеха е наречена *porneia* („сексуална неморалност“). Такова действие е ясно описано в Левит 18:8. Така че Павел е считал Левит 18 глава или най-малкото част от нея за все още валидна за християните. Тази валидност също така трябва да бъде приложена за случая на кръвосмешение и содомия, както и към жертвоприношенията на деца. В добавка към това, терминът *porneia* ясно е употребен за връзки на кръвосмешение и може да включва всички неодобрени от закона сексуални действия описани в Левит 18 глава.⁷⁸ След като кръвосмешението трябва да бъде избягвано, същото се отнася и за хомосексуалността.

Десето, въпросът с разврата е бил дискутиран и разрешен на Събора в Ерусалим (Деян. 15:20, 29; 21:25). Като резултат на християните езичници е било наредено да се въздържат от разврат. Очевидно Съборът в Ерусалим не е дискутирал валидността на Декалога. Те са се занимавали с *porneia*, докато Десетте Заповеди използват глагола *moicheiō* (LXX; „прелюбодейство“). Другите три неща, от които християните езичници е трябвало да се въздържат са били неща осквернени от идоли, удушени животни и кръв. Всичките четири ограничения ни напомнят за подобни забрани за израилтяните и

⁷⁵ Via и Gagnon, 64, 65.

⁷⁶ Davidson, 151.

⁷⁷ Webb, 200. Виж и стр. 197-200.

⁷⁸ Често, Новият завет, когато прави връзка към или цитира текст от Стария завет, не само препраща към конкретния текст, но също и към целия контекст. Когато например в Откровение 12:5 се споменава мъжкото дете, който трябва да управлява всички народи с желязна тояга, препратката не е просто Псалм 2:9, но целия втори псалм. Този принцип може да се приложи и към 1Коринтяни 5:1 и неговия Старозаветен източник, Левит 18.

чужденците в Левит 17:8-15 и 18:24-27.⁷⁹ Изглежда доста сигурно, че делегатите на този Събор и особено Яков, са имали предвид Левит 18 глава.⁸⁰ *Porneia* се е отнасяла до широк спектър от сексуални отклонения, включително кръвосмешение, проституция и хомосексуалност.

(2) Второзаконие 23

„Да няма блудница (култова проститутка) от Израилевите дъщери, нито да има мъжеложник (култова проститутка) от Израилевите синове. Срещу никакъв обрек да не принасяш заплаता от блудница нито цена от мъжеложник {Еврейски: куче, име дадено на мъжеложник.} в дома на Господа твоя Бог, защото тия и двете са мерзост на Господа твоя Бог“ (Второзаконие 23:17,18).

Спрингет предполага, че хомосексуалността може да е била забранена в този пасаж поради термините преведени като „култова проститутка“ и „куче“.⁸¹ Терминът „куче“ може, в контраст към култовата проституция, да описва не-култова мъжка проституция. Дейвидсън посочва: това „се намира в тази част от Второзаконие, която коментира върху седмата заповед; това означава, че хомосексуални действия от всякакъв вид са нарушение на Декалога“.⁸²

в. Обобщение

Старият завет съдържа ясни текстове, особено в частта за законите, които отхвърлят всяка форма на хомосексуални действия. Тези текстове са били използвани в Новия завет и са били сметени за задължителни. Обаче човек трябва да бъде внимателен и да не вижда това, което на него му се иска в Старозаветните разкази и да не използва по неправилен начин текстове, които не се занимават с хомосексуални действия, за да подкрепя идеята за хомосексуализма. Важно е да се отбележи, че „всички отправки към хомосексуални действия в Стария завет са негативни – независимо дали са използвани в разказ (Битие 9:20-27; 19; Съдии 19) или в закон (Левит 18; 20) и носят тежки санкции“.⁸³

2. Хомосексуалността в Новия завет

Новият Завет съдържа три изрични текста, които се занимават с въпроса за хомосексуалността. Преди да подходим към тях ще проучим позицията на Исус.

⁷⁹ Срв. С. К. Barrett, *The Acts of the Apostles*, vol. II, (London: T & T Clark International, 2006), 734; Darrell L. Bock, *Acts* (Grand Rapids: Baker Academic, 2007), 506,507; I. Howard Marshall, *Acts* (Grand Rapids: Wm B. Eerdmans Publishing Company, 1991), 253.

⁸⁰ Това например се подкрепя от препратките на Nestle-Aland's Greek New Testament, както и от техния списък на Старозаветни цитати и позовавания. Когато коментира събора в Ерусалим, описан в Деяния на апостолите 15 глава, Bruce споменава Левит 18 глава. F. F. Bruce, *Commentary on the Book of Acts* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1966), 315.

⁸¹ Срв., Springett, 63-65.

⁸² Davidson, 160.

⁸³ Wold, 162.

а. Исус и Хомосексуалността

Въпреки че Исус не е правил директни изявления по отношение хомосексуалността, Неговата позиция по въпроса е лесна за разбиране.⁸⁴ Първо, според Проповедта на планината Исус не отменя закона, но посочва неговото реално намерение. В Матей 23:23 Той говори за „по-важните неща на закона“, но подкрепя закона за десетъка. Р. Гагنون коментира върху Марко 7:15-19: „Ако Исус не е отменил дори такива неща като законите за храни и точността в десетъка, тогава е невъзможно да е отменил толкова сериозната забрана против сексуалната неморалност изразяваща се в сношение на мъж с мъж“.⁸⁵

Второ, Исус не е подкрепял сексуални действия различни от тези между един мъж и една жена. Въпреки че се е движел сред грешници и се е грижил за тях, Той не е извинявал поведението им (виж Лука 7:36-50; Йоан 4; 8:3-11). В проповедта на планината Той представя две антитези занимаващи се със сексуални въпроси (Мат. 5:27-32). В Мат. 19:18 и Марко 10:19 Исус отново потвърждава седмата заповед.⁸⁶ Трето, по време на дискусия с фарисеите по въпроса за развода Исус се връща на записа за Сътворението и цитира Битие 1:27 и 2:24 (Мат. 19:4, 5; Мар. 10:6, 8). Две човешки същества, мъж и жена, стават една плът в брака. Като акцентира на това, че само мъж и жена стават едно, Исус отрича полигамията, както и хомосексуалността. Очевидно за Исус докладът за Сътворението не е само описателен, но и нормативен. В Матей 19:12 Той споменава три групи евнуси: (1) тези, които са евнуси по рождение,⁸⁷ (2) тези, които са били направени евнуси от хора и (3) тези, които са направили себе си евнуси, заради Божието царство. Последната група вероятно няма предвид буквални евнуси, но хора като Йоан Кръстител, които остават неженени поради своето служене. Това би означавало, че хората имат способността да отложат сексуалния акт за неопределено време, което е вярно за хора с хетеросексуални, както и за хора с хомосексуални, наклонности. Според Матей 19:1-12 Исус позволява само две алтернативи, а именно да бъдеш женен за човек от другия пол или да останеш неженен.

Четвърто, в Марко 7:21-23, Исус споменава сред злините, които излизат от сърцето, три сексуални прегрешения, а именно *porneia* („разврат“), *moicheia* („прелюбодейство“) и *aselgeia* („чувственост“, „разпуснатост, безнравственост“).⁸⁸ Както бе вече споменато *porneia* има широк аспект от значения, включително хомосексуалност. „Нито един еврейин от първи век не би говорил за *porneiai* (сексуална неморалност в мн.ч.) без да има предвид списъка от забранени сексуални постъпки даден в Левит 18 и 20 глава, най-вече кръвосмешение, прелюбодейство, сношения между представители от един и същи пол, и содомия“.⁸⁹ Исус също така споменава

⁸⁴ Gagnon е посветил известен брой страници на Исус и въпроса за сексуалността. Срв. Via и Gagnon, 68-74. Wold, 161-175, посвещава цяла глава на "Христос и хомосексуалните."

⁸⁵ Via и Gagnon, 69.

⁸⁶ Via и Gagnon, 71.

⁸⁷ Някои учени се опитват да видят в тази фраза въпроса за хомосексуалността. Срв. Rogers, *Homosexuality*, 78, 79.

⁸⁸ Wold, 167-170, показва, че *aselgeia* може да включва хомосексуализма.

⁸⁹ Via и Gagnon, 73.

Содом (Мат. 10:15; Лука 10:12).⁹⁰ Той бил загрижен за това да се съблюдават заповедите, т.е. да се практикува Християнски начин на живот, което включва и правилни сексуални отношения. Хомосексуалността е засегната и отхвърлена косвено.⁹¹

б. Павел и хомосексуалността

Трите основни текста на Павел, които се занимават с хомосексуалността са Римляни 1:26, 27; 1Коринтяни 6:9 и 1Тимотей 1:10.

(1) Римляни 1:26, 27

„Затова Бог ги предаде на срамни страсти, като и жените им измениха естественото употребление на тялото в противоестествено. Така и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разжегоха се в страстта си един към друг, струвайки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздаяние на своето нечестие.“

Докато някои християни поддържат идеята, че тези стихове описват хомосексуалността, която те отхвърлят във всичките ѝ форми, други твърдят, че текста се занимава с хомосексуалността, но след това предполагат, че става въпрос за идолопоклонство или педерастия. Те вярват, че Павел не се е занимавал със сексуалната ориентация такава, каквато ние я познаваме днес, защото той не е знаел за вродените хомосексуалисти.⁹² Освен това се твърди, че думата „противоестествено“ означава „Неестествено е за хомосексуалисти да практикуват хетеросексуалност или за хетеросексуални да практикуват хомосексуалност“.⁹³ Следователно въпросът, който трябва да бъде проучен е дали хомосексуалността в Римляни 1 глава включва всички нейни форми и дали има универсален обхват.

Първо, по-широкият контекст е универсален по своята същност. Римляни 1 глава показва, че всички езичници са грешници (Рим. 1:21-32), Римляни 2 глава посочва, че и евреите са грешници, а Римляни 3 глава заключава, че всички хора са грешници и всички зависят от Божията благодат. В Римляни 5 глава, Павел разсъждава върху факта, че всички ние сме били роби на греха, но в Исус сме свободни от него. Темата за Грехопадението е ясно засегната в Римляни 5:12-19. Темите за Сътворението, Грехопадението и Спасението са универсални и са приложими за хората от всички

⁹⁰ Обаче, неговата употреба на термина „кучета“ в Мат. 7:6, въпреки че ни напомня за кучетата от Второзаконие 23:17, 18, т.е. хомосексуалистите, не изглежда да говори за тях в този контекст.

⁹¹ Soards, 29.

⁹² Срв. Everett R. Kalin, "Romans 1:26-27 and Homosexuality," *Currents in Theology and Mission* 30 (2003): 423-432. Scroggs, 121, 122, е опониран от Wold, 185, 186, Springett, 121, 122, и Soards, 48. Rogers, 76, се спира на позицията за идолопоклонство. Wink, "Homosexuality and the Bible," 36, твърди че "Павел не е бил наясно с разликата между сексуална ориентация... и сексуално поведение." Срв. John R. Jones, "In Christ There Is Neither . . .": Toward the Unity of the Body of Christ," in *Christianity and Homosexuality*, част 4 - 23.

⁹³ DeYoung, 10. Срв. Rogers, *Homosexuality*, 74.

епохи.⁹⁴ Затова, списъкът с пороци, включително хомосексуалността, не е ограничен до конкретен период от време, но е все още приложим и днес.⁹⁵

Второ, основата, на която Павел дискутира идолопоклонството и хомосексуалността, е Сътворението (Рим. 1:20).⁹⁶ Очевидно аргументът на Павел е, че Бог може да бъде познат чрез Неговите творчески дела. Но въпреки че езичниците „познаха Бога, не Го прославиха като Бог“ (Рим. 1:21). Бог бил заменен от богове, които не били нищо повече от образи на хора или животни (Рим. 1:23). Списъкът от животни, споменаването на хора и концепцията за „подобие/образ“ предполага, че Римляни 1:23 е ехо на Битие 1:24-26. В добавка, Римляни 1:25 посочва, че езичниците са се покланяли на създадени неща, вместо на Твореца. Освен това, Римляни 1:26, 27 изглежда, че отразява Битие 1:27 чрез употребата на термините „мъжко“ (*arsēn*) и „женско“ (*thēlu*), вместо на „мъж“ и „жена“.⁹⁷ Тъй като в предходните стихове толкова ясно се говори за Сътворението, хомосексуалността трябва да бъде разбрана в контекста на Сътворението. „Идолопоклонството и сношението между представители от един и същи пол заедно представляват удар към делото на Твореца в природата“.⁹⁸

Трето, очевидно хората от древността са знаели за вродената хомосексуалност. Ако броят на вродените хомосексуалисти сред общото население е някъде между 3 до 10 процента⁹⁹ и „е останал сравнително постоянен в продължение на стотици, дори хиляди години“,¹⁰⁰ както се твърди, би било доста странно, ако любовни и грижовни хомосексуални отношения се формират само в 20 и 21 век и ако хората от древността са били напълно в неведение за тях.¹⁰¹ Препратки към хомосексуализма са били открити

⁹⁴ Срв. Springett, 124.

⁹⁵ Виж White и Niell, 134.

⁹⁶ Rogers, *Homosexuality*, 76, твърди че осъждането от страна на Павел на хомосексуалното поведение не се прилага към съвременните хомосексуални християни, защото те не са идолопоклонници. Но дори ако идолопоклонството да бе преобладаващата тема на Римляни 1 глава, становището върху хомосексуализма трябва да бъде взето на сериозно и не може да бъде пренебрегнато. Освен това би било погрешно да твърдим, че "идолопоклонство... е необходимата предпоставка за хомосексуализъм," според Gagnon, *Homosexual Practice*, 285. Някои защитници на хомосексуалния начин на живот отричат, че Грехопадението се е случило или че Грехопадението е свързано с хомосексуализма. Rogers, *Homosexuality*, 77, сочи на хомосексуалните животни, на очевидното генетично влияние върху сексуалната ориентация и на биологичните различия между хомосексуалните и хетеросексуалните хора, като заключава, че "Тази информация предполага, че хомосексуализма е наистина част от Божия творчески ред" (81). Но, Битие 2:20 посочва, че добитъка, птиците и животните по полетата имаха „помощници“, докато Адам нямаше „помощник подходящ за него“. За Адам този „подходящ помощник“ бе Ева, липсващия партньор от женски пол. Подобно, историята за Потопа споменава двойки само от мъжки и женски животни (Бит. 7:2). Битие не посочва, че Бог е създал хомосексуални същества. D. Martin, "Heterosexism and the Interpretation of Romans 1:18-32," *Biblical Interpretation* 3 (1995):338, изразява недоволство: "Съвременните учени виждат Грехопадението в Римляни 1 глава, защото по този начин текстът става по-удобен за хетеросексистки цели." Въпреки че Грехопадението не е директно споменато в Римляни 1 глава, Сътворението е, а споменаването на Грехопадението в Римляни 5 глава разкрива, че то е част от фона на теологията на Павел, дори в Римляни 1 глава.

⁹⁷ Виж Peter Stuhlmacher, *Paul's Letter to the Romans: A Commentary* (Louisville: Westminster John Knox Press, 1994), 37.

⁹⁸ Via и Gagnon, 78.

⁹⁹ Виж Kemena, част 2 - 10, и Fulton, част 2 - 48.

¹⁰⁰ Mitchell F. Henson, "Ministering to Gays within the Church Community," in *Christianity and Homosexuality*, част 5 - 27.

¹⁰¹ Срв. White и Niell, 128,129.

не само в източници, датирани до векове преди Христос, но също и в Гръко-Римското общество и в писанията на църковните отци.¹⁰²

Едва ли е възможно Павел, който е бил образован човек и който дори е цитирал гръцки автори (Деян. 17:28; Тит 1:12), да не е знаел за вродената хомосексуалност.¹⁰³ Да се предполага, че Павел е говорил само за насилническата или експлоатационната хомосексуалност или педерастия, но не и за постоянните, грижещи се за партньор от същия пол, отношения, защото се предполага, че те не са били познати по това време – това не може да бъде доказано.¹⁰⁴ Четвърто, за Павел закона на Моисей все още е бил приложим.¹⁰⁵ Споменаването за сексуален контакт между възрастен-възрастен в Римляни 1:27 е основано на Левит 18:22 и 20:13.¹⁰⁶ Левит 18 и 20 глави са взети предвид в Деяния на апостолите 15 глава и са обявени за валидни за езичниците християни. Павел стъпва на Левит 18:8, когато остро критикува кръвосмешението в църквата в Коринт (1Кор. 5 глава) и така показва, че за него Левит 18 и 20 глави са все още валидни. Павел отива дори още една стъпка по-нататък като включва и действия от един и същи пол между жени (Рим. 1:26), което, въпреки че не е директно изречено, е включено сред мъжката хомосексуалност в Стария завет.

Пето, разглеждайки предположението, че Римляни 1 глава „идентифицира временно еврейско правило за очистване, а не универсален морален принцип“, ДеЯнг отбелязва: „Бог не може да предаде езичниците на наказание за нарушаването на някакъв еврейски закон за очистване“.¹⁰⁷ Тъй като Божественият съд (Рим. 1:27) е асоцииран с нарушаването на законите в Левит 18 и 20, те трябва да имат морално качество и да бъдат универсални по естество, а не просто културно и национално

¹⁰² Rogers, *Homosexuality*, 76, твърди че осъждането от страна на Павел на хомосексуалното поведение не се прилага към съвременните хомосексуални християни, защото те не са идолопоклонници. Но дори ако идолопоклонството да бе преобладаващата тема на Римляни 1 глава, становището върху хомосексуализма трябва да бъде взето на сериозно и не може да бъде пренебрегнато. Освен това би било погрешно да твърдим, че "идолопоклонството... е необходимата предпоставка за хомосексуализъм," според Gagnon, *Homosexual Practice*, 285. Някои защитници на хомосексуалния начин на живот отричат, че Грехопадението се е случило или че Грехопадението е свързано с хомосексуализма. Rogers, *Homosexuality*, 77, посочва на хомосексуалните животни, на очевидното генетично влияние върху сексуалната ориентация и на биологичните различия между хомосексуалните и хетеросексуалните хора, като заключава, че "Тази информация предполага, че хомосексуализма е наистина част от Божия творчески ред" (81). Но, Битие 2:20 посочва, че добитъка, птиците и животните по полетата имаха „помощници“, докато Адам нямаше „помощник подходящ за него“. За Адам този „подходящ помощник“ бе Ева, липсващия партньор от женски пол. Подобно, историята за Потопа споменава двойки само от мъжки и женски животни (Бит. 7:2). Битие не посочва, че Бог е създал хомосексуални същества. D. Martin, "Heterosexism and the Interpretation of Romans 1:18-32," *Biblical Interpretation* 3 (1995):338, изразява недоволство: "Съвременните учени виждат Грехопадението в Римляни 1 глава, защото по този начин текста става по-удобен за хетеросексистки цели." Въпреки че Грехопадението не е директно споменато в Римляни 1 глава, Сътворението е, а споменаването на Грехопадението в Римляни 5 глава разкрива, че то е част от фона на теологията на Павел, дори в Римляни 1 глава.

¹⁰³ Виж Anthony C. Thiselton, *The First Epistle to the Corinthians* (Grand Rapids: Wm B. Eerdmans Publishing Company, 2000), 452; White и Niell, 99, 128, 129.

¹⁰⁴ Виж Via и Gagnon, 81.

¹⁰⁵ James D. G. Dunn, *Romans 1-8* (Dallas: Word Boob, Publisher, 1988), 76.

¹⁰⁶ Тези глави се намират в нещо като универсален контекст. Виж Левит 18:24-30; 20:2,23.

¹⁰⁷ DeYoung, 159.

определени и отменени от Исус.¹⁰⁸ Понякога се прави определена разлика между едно ниво от „моралното зло“ и едно ниво от „церемониалната нечистота“ в Римляни 1 глава, като стихове 24-27, които се занимават с хомосексуализма, биват отнесени към церемониалното ниво. Твърди се, че трите термина „нечестие“ (*adikia*), „зло“ (*ponēria*) и „безбожен“/„неправеден“ (*asebeia*) в Римляни 1:18, 29 имат морално качество, докато думата „нечистота“ (*akatharsia*) в Римляни 1:24 е церемониална по естество. Считано е, че хомосексуалността принадлежи на нивото на церемониалната нечистота, а не на нивото на греха.¹⁰⁹ Но още в Стария завет, нечистотата на моменти е имала морално качество.¹¹⁰ По-задълбочен поглед към Новия завет разкрива, че *akatharsia* („нечистота“) се намира до термини като „беззаконие“ (*anomia*; Рим. 6:19), „разпуснатост“ (*aselgeia*); Еф. 4:19) и „разврат“ (*porneia*; Еф. 5:3). Според 2Коринтяни 12:24 хората е трябвало да се покаят за своята „нечистота“ (*akatharsia*). Тези термини описват плътското естество, което е развалено от греха (Гал. 5:19, 20).¹¹¹ Така, за Павел, „нечистотата“ (*akatharsia*) има морално измерение. Християните са призвани да стоят далеч от нея, защото начин на живот на „нечистота“ (*akatharsia*) изключва хората от Божието царство (виж Гал. 5:21; 1Сол. 4:7).¹¹²

Шесто, твърдението, че фразата „естественото сношение“ и противоположната на нея „противоестествено“ (*para phusin*) в Римляни 1:26, 27 описват това, което идва по естествен път до един човек, е необосновано. Никъде терминът „естествен“ (*phusis*) не е използван в подобен смисъл.¹¹³ В Римляни 11:24 фразата „естествени“ (*kata phusin*) означава – да съществувам в хармония със създадения ред. От друга страна, „противоестествено“ (*para phusin*) се отнася за това, което противоречи на реда, който Създателят е създал.¹¹⁴ Това отговаря на Римляни 1 глава, където очевидно Сътворението е основата за дискусиата върху темите за идолопоклонството, хомосексуалността и други пороци. Поведението описано като „противоестествено“ съдържа негативна морална присъда: „хомосексуалната практика е нарушение на естествения ред (такъв, какъвто е определен от Бога)“.¹¹⁵ Очевидно тази практика включва всички форми на хомосексуализъм.¹¹⁶ Всеки опит да се обясни това, което е естествено с „традиционните основания“, именно така, както е било разбирането в

¹⁰⁸ J.R.Jones, част 4 - 4-7, твърди, че има културно и национално ограничение на законите в Левит 18 и 20 глави.

¹⁰⁹ J.R.Jones, част 4 - 13-22.

¹¹⁰ Виж дискусиата по-горе, както и Gane, 4 – 66-68.

¹¹¹ Подобен списък се появява в Кол. 3:5 и включва *akatharsia*.

¹¹² White и Niell, 120, добавят: "факта, че 'наказание' или 'наказване' е свързано към 'грешката' да се извършват тези 'срамни дела' подкрепя разбирането, че тези дела са грешни."

¹¹³ В писмото до Римляните съществителното е използвано седем пъти (Рим. 1:26; 2:14, 27; 11:21, 24, 24, 24), а фразата *para phusin* („противоестествено“) два пъти (Рим. 1:26; 11:24).

¹¹⁴ Виж Joseph A. Fitzmyer, *Romans* (New York: Doubleday, 1992), 286; Wold, 182. Срв. DeYoung, 156, 157; и Kostenberger, 48.

¹¹⁵ Dunn, 74. Срв. Via и Gagnon, 79,80.

¹¹⁶ Springett, 130, 131, заявява: "Ако хомосексуалните действия биха могли да получат Божествено одобрение в някакъв смисъл, със сигурност Павел би посочил как и би посочил разликата... Тълкуване на неговите думи, което позволява хомосексуални действия би трябвало също да позволява и всеки грях от списъка с пороци, който следва."

Гръко-Римския свят на 1 век сл. Хр.,¹¹⁷ не отговаря на твърдението на Павел. Той се аргументира библейски, а не от културна гледна точка.¹¹⁸ Можем да предположим, че „Павел ефективно твърди, че дори езичниците, които нямат достъп до книгата Левит, би трябвало да знаят, че еротиката между представители от един и същи пол е „противоестествена“, защото основните сексуални органи си пасват мъжки към женски, а не женски към женски или мъжки към мъжки“.¹¹⁹

Седмо, фактът че Павел добавя лесбийството към мъжката хомосексуалност подкрепя предишната точка. „Лесбийското сношение в античността обикновено не е отговаряло на мъжкия педерастки модел и не е било свързано с култовите асоциации или проституция“.¹²⁰ То не е било експлоатационно. Затова, не-експлоатационните, но грижовни хомосексуални връзки са включени в греховете споменати в Римляни 1 глава. Обаче, съществуват и тези, които твърдят, че Римляни 1:26 може да описва всяко сексуално отклонение, само не и лесбийството.¹²¹ В отговор на това трябва да имаме предвид, че стих 26 е свързан със стих 27 чрез думата „така“. Случаят е много ясен.¹²² Мъжката хомосексуалност е спомената в ст. 27 а лесбийската в ст. 26. За да се избегне това заключение, терминът „така“, трябва да бъде изтълкуван отново.¹²³ Но дори Helminiak допуска, че неговото тълкувание може да не е правилно“.¹²⁴

Осмо, фактът че Павел не е бил толкова загрижен за принудата в хомосексуалната връзка, може да бъде видян в Римляни 1:27: „...мъжете..., разжегоха се в страстта си един към друг, струвайки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздаяние на своето нечестие“. Очевидно в такъв хомоеротичен съюз и двамата партньори имат силно желание един към друг. И двамата са съгласни на тази хомосексуална връзка, и двамата са отговорни за своите действия, и двамата получават наказание. Не би било честно Бог да наказва момче, което е било принудено да играе женска роля в една хомосексуална връзка.¹²⁵ Но, ако Павел се противопоставя на връзка между двама възрастни, които са се съгласили да я имат, безопасно можем да

¹¹⁷ Срв. J.R.Jones, част 4 - 17. Lewis B. Smedes, "Exploring the Morality- of Homosexuality," in *Homosexuality and Christian Faith*, 80, 81, първо изглежда, че се застъпва за културно разбиране на "противоестествен," но след това като традиционалист признава: "Аз вярвам, че да имаме бебета е теологичната цел на сексуалността. И моят традиционализъм ме кара да предположа, че хомосексуализмът е продукт на естеството, което понякога бърка. Но като резултат това ме кара да приема, че Бог иска гейовете да направят живота си възможно най-добър в рамките на ограниченията, които грешното естество им дава... Не би ли и Бог разгледал връзките между представители от един и същи пол като морално достойна импровизация на 'противоестественото'?"(81).

¹¹⁸ Същото се отнася до опита да се обясни „противоестествен“ като неочаквано или необичайно, но не и като неморално поведение. Виж John Boswell, *Christianity, Social Tolerance, and Homosexuality* (Chicago: University of Chicago Press, 1980), 112.

¹¹⁹ Gagnon, 254. Срв. Gane, част 4 – 65.

¹²⁰ Via и Gagnon, 80.

¹²¹ Rogers, *Homosexuality*, 75.

¹²² Срв. White и Niell, 117.

¹²³ Виж Gagnon, *The Bible and Homosexual*, 297-299, срещу James E. Miller, "The Practices of Romans 1:26: Homosexual or Heterosexual?" *Novum Testamentum* 37 (1995): 1-11.

¹²⁴ Helminiak, 90, твърди: "Но дори това тълкувание да е погрешно, дори ако стих 26 говори за лесбийски секс, общото заключение, дадено по-долу все още трябва да е приложимо: Римляни може да говори за действия между представители от един и същи пол, но не възнамерява да ги осъди етически."

¹²⁵ Срв. Via и Gagnon, 80,81; DeYoung, 158.

допуснем, че той би се противопоставял на всякакъв друг вид хомосексуални връзки.¹²⁶ Хомосексуалността в Римляни 1 глава не е ограничена до определено време, култура или само до определени сексуални форми. Павел я разбира като греховно поведение.

(2) 1Коринтяни 6:9, 10

„Или не знаете, че несправедните няма да наследят Божието царство? Недейте се лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито малакийците, нито мъжеложниците, нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство.“

Твърди се, че в този текст Павел не говори за моногамните хомосексуални отношения на взаимно уважение, но осъжда педерастията, хомосексуалната проституция и експлоататорските и унижаващи човека форми на хомосексуалност.¹²⁷ Ако това е вярно, не всички сношения между мъже биха били забранени.¹²⁸ Случаят, обаче, не изглежда да е такъв. Първо, непосредствения контекст на 1Коринтяни 6:9, 10 обхваща от 1Коринтяни 5 глава до 1Коринтяни 7 глава и се занимава с въпроса за човешката сексуалност. В глава 5 Павел споменава за случай на кръвосмешение. Той приема Левит 18 за задължителна и настоява църквата в Коринт да изключи църковния член замесен във връзка на кръвосмешение със своята мащеха. Към края на глава 5 Павел представя кратък списък на четири различни категории хора, извършващи порочни практики (ст. 10), като първата са блудниците. Този списък бива разширен в следващия стих (1Кор. 5:11) с две допълнителни групи хора. В 1Коринтяни 6:9, 10 Павел разширява своя списък до десет групи хора.¹²⁹ Неправедните от стих 9, които няма да наследят Божието царство, са същите като последващите десет групи хора, които вършат зло. Тези групи могат да бъдат разделени на две големи части.

Първите пет групи хора са идолопоклонници и сексуални престъпници, разгледани в 1Коринтяни 5-7. Проблемът със следващите пет групи е до известна степен разгледан в 1Коринтяни 11 глава. Първата част, вероятно две групи, описва хора в неправилни хетеросексуални отношения, докато следващите две описват хора в неправилни хомосексуални отношения. „Прелюбодейци“ се прилага към семейни хора, докато „блудници“ може тук да се отнася до несемейни, имащи неправилно сексуално поведение. Останалата част от глава 6 предупреждава срещу отношения с проститутка. В 1Коринтяни 6:16 се цитира друг текст свързан със Сътворението, а именно Битие 2:24. Глава 7 продължава с описанието на хетеросексуалния брак, несемейните и развода.¹³⁰ За да избегне *porneia* „нека всеки мъж има своя си жена, и всяка жена да има свой мъж“ (1Кор. 7:2). Няма място за хомосексуалност. Ако хората „не могат да се

¹²⁶ Köstenberger, 217, се аргументира: "Имало е ясна гръцка дума за педерастия, терминът *paiderastēs*. Имаме всяка причина да вярваме, че ако Павел е искал да осъди не хомосексуализма като цяло, а само педерастията, той би използвал подходящия гръцки термин за тази практика."

¹²⁷ Срв. примерите изброени от Köstenberger, 216.

¹²⁸ Срв. DeYoung, 10, 11.

¹²⁹ Във всички тези списъци на първо място се споменава *porneia*.

¹³⁰ Срв. Thiselton, 447, 451; Via и Gagnon, 84-87.

въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разжегват“ (1Кор. 7:9). Павел ясно говори за хетеросексуален брак.

1Коринтяни 6:9, 10 е част от този по-голям контекст, който е основан върху Левит 18, записа за Сътворението и коментарите на Исус върху тях. Въпреки че пише до църквата в Коринт с нейните проблеми свързани със сексуалността, въпросът е по-широкообхватен. Вътрешните връзки в 1Коринтяни 5-7, разгледани на фона на Стария завет, говорят за едно универсално измерение, което не е ограничено до конкретно време, култура или до определени форми на хомосексуалност. Целият пасаж е предписващ, а не само описващ.¹³¹ Практикуването на хомосексуалност изключва хора от Божието царство, както и всички други пороци, споменати от Павел.

Второ, двата термина занимаващи се с хомосексуалността в 1Коринтяни 6:9 са *malakos* и *arsenokoites*.¹³² *Malakos* е бил тълкуван като „женствен“, „такъв, който прави от себе си жена“, „момче/мъж проститутка“, „[извратен] хомосексуалист“ и „пасивен партньор на педераст“. Терминът нормално означава „мек“ или „разкошен“ и се появява четири пъти в Новия завет (Мат. 11:8 – два пъти; Лука 7:25; 1Кор. 6:9). Значението на тази дума трябва да бъде определяно от нейния контекст. В късната християнска литература, терминът описва недостоеен човек и лесно би могъл да има значението на женствен (1Кор. 6 Polycarp).¹³³ Очевидно „нищо от това, разбира се, не отхвърля възможността терминът *malakos* да включва мъжко хомосексуално поведение“.¹³⁴ По-голямата част от тълкувателите са съгласни, че в 1Коринтяни 6:9 терминът *malakoi* се отнася за хомосексуалисти, особено за партньорите, които играят ролята на жена в една хомосексуална връзка.¹³⁵ В стих 9 *malakoi* е заобиколен от други термини, които говорят за сексуално поведение, от което става също ясно, че тази дума има сексуално значение. Да я ограничим само до деца и до педерастия е доста спекулативно.¹³⁶ Терминът *arsenokoitēs* („мъж хомосексуалист“) помага да се дефинира *malakos*. *Arsenokoitēs* е уникален термин използван само от Павел в Новия завет.¹³⁷ Той ясно ни връща към Левит 18:22 и 20:13 (в Септуагинта LXX), в които двата термина *arsēn* и *koitē* се използват заедно, както прави и Павел.¹³⁸ Образът е на мъж, който лежи с друг мъж в легло и, следователно, се има предвид хомосексуално сношение. Думата

¹³¹ Затова Thiselton, 447, предполага, че 1Коринтяни 6:9-10 е "дори по-важен и основен пасаж от Римляни 1 глава."

¹³² Те са били разгорещено дебатирани. Например David F. Wright, "Homosexuals or Prostitutes: The Meaning of ARSENOKOITAI (1 Cor 6:9; 1 Tim 1:10)," *Vigiliae Cbristianae*, 38/2 (1984): 125-153 показва, че твърдението на John Boswell's в „Christianity, Social Tolerance, and Homosexuality“, че *arsenokoitai* означава мъже занимаващи се с проституция, а не мъже хомосексуалисти, е лишено от основания. William L. Petersen, "Can ARSENOKOITAI Be Translated by 'Homosexuals' (1 Cor 6:9; 1Tim 1:10)," *Vigiliae Cbristianae*, 40/2 (1986):187-191, отговаря на Wright. Като цяло той поддържа, че съвременното схващане за хомосексуализма не отговаря на онова, което е преобладавало в древността.

¹³³ J.R.Jones, част 4-9.

¹³⁴ J.R.Jones, част 4-10.

¹³⁵ Срв. Fitzmyer, 287, Leon Morris, *The First Epistle of Paul to the Corinthians: An Introduction and Commentary* (Grand Rapids: Wm B. Eerdmans Publishing Company, 1993), 93; и Springett, 134.

¹³⁶ Срв. Thiselton, 449.

¹³⁷ В своята книга, DeYoung посвещава цяла глава на дискусията върху термина (175-214).

¹³⁸ Срв. Köstenberger, 216.

arsenokoitai в 1Коринтяни 6:9 може да означава активните партньори в какъвто и да е вид хомосексуална връзка.¹³⁹

Трето, суровото наказание за това, че си *malakos* или *arsenokoitēs*, а именно изключването от Божието царство, означава, че двата термина говорят за възрастни мъже, които по собствено желание, независимо дали по вътрешна ориентация или не, имат хомосексуално сношение един с друг.¹⁴⁰ Фонът на разказа за Сътворението и Левит 18 и 20 в 1Коринтяни 6 глава, както и другите причини споменати по-горе, предполагат че, в 1Коринтяни 6:9, хомосексуалността включва всички форми на хомосексуални действия и отива отвъд приложението само за църквата в Коринт.¹⁴¹

(3) 1Тимотей 1:8-10

„А ние знаем, че законът е добър, ако го употребява някой законно, като знае това, че законът не се налага за праведния, а за беззаконните и непокорните, за нечестивите и грешните, за неблагоговейните и скверните, за убийците на бащи и убийците на майки, за човекоубийците, за блудниците, мъжеложниците, търгуващите с роби, лъжците, кълнящите се на лъжа, и за всичко друго, що е противно на здравето учение.“

Терминът *arsenokoitēs* („мъж хомосексуалист“) е използван и в 1Тимотей 1:10, на който стих основата е Левит 18 и 20. В сравнение с 1Коринтяни 6 глава този път, обаче, терминът изглежда има по-широко значение, защото *malakoi* („хомосексуалисти“) не се споменава. Не се прави разграничение между пасивни и активни партньори. Вероятно *arsenokoitai* са всички тези, които са включени в какъвто и да е вид хомосексуални действия.¹⁴²

Приносът на 1Тимотей към нашата дискусия е, че хомосексуализмът е поставен в контекста на закона, а този закон все още важи. „Хомосексуалисти“ е част от един по-дълъг списък от четиринадесет порока в Новия завет. От тези четиринадесет порока, осем формират четири чифта от по два, като оставащите шест описват индивидуални категории грешници.¹⁴³ Най-малко последната половина от списъка с пороци кореспондира с Десетте Заповеди: „тези, които убиват техните бащи или майки“ – петата заповед; „убийци“ – шестата заповед; „неморални мъже и хомосексуалисти“ – седмата заповед; „такива, които отвличат“ – осмата заповед; и „лъжци и лъжесвидетели“ – деветата заповед.¹⁴⁴ Фразата „всичко друго, което е противно на

¹³⁹ Срв. Thiselton, 448-450; Via и Gagnon, 83. Springett, 136, предлага: "Ако Павел осъждаше само някаква груба форма на хомосексуални действия тук, по презумпция позволявайки други форми, той със сигурност би бил по-категоричен." Виж също David E. Malick, "The Condemnation of Homosexuality in 1 Corinthians 6:9," *Bibliotheca Sacra* 150 (1993): 492. От друга страна, J. R. Jones, част 4 -12, предлага че *arsenokotoi* "почти сигурно" е свързано с хомосексуализма, но "от експлоататорски вид."

¹⁴⁰ Срв. Via и Gagnon, 82; deYoung, 192.

¹⁴¹ Срв. Thiselton, 452.

¹⁴² Срв. Via и Gagnon, 87.

¹⁴³ Срв. Raymond R. Collins, *I & II Timothy and Titus* (Louisville: Westminster John Knox Press, 2002), 31.

¹⁴⁴ Срв. Via и Gagnon, 87.

здравото учение“ може да се отнася за тези заповеди, които не са директно споменати. Разбран по този начин хомосексуализма е и нарушение на седмата заповед.¹⁴⁵

Изучаването на Павловите пасажи, които се занимават с хомосексуалността показва, че хомосексуалността не е ограничена до насилнически или случайни действия; нито е ограничена до педерастията. Всички хомосексуални действия са против реда от Сътворението и против Божествения закон и, следователно, са грях, за който човек трябва да се покае, той да бъде простен и изоставен. И Старият, и Новият завети се занимават с нашата съвременна ситуация.

в. Други Новозаветни текстове относно хомосексуалността

Има и други текстове, които изглеждат, че разглеждат хомосексуални действия. За нашата дискусия те са по-маловажни от предишните текстове. 2Петър 2:6-10 се връща към разрушаването на Содом и Гомор и техните грехове. Лот е споменат като човек, който бил емоционално и духовно притесняван от начина на живот на жителите на Содом. Пасажът също така споменава разпуснатостта, беззаконието и покварените желаниа, очевидно обхващащи всички сексуални грехове, включително хомосексуализма.¹⁴⁶ В Юда 7, 8 историята за Содом е спомената отново. Жителите на Содом и Гомор „се отдадоха на блудство и бяха обзети от противоестествена страст... При все това по същия начин и тези хора със съновиденията си оскверняват плътта, презират властта и хулят небесните власти“. Отново изглежда, че се включва не само хомосексуализма, но и повече.¹⁴⁷

В Откровение 22:14, 15 са споменати „кучета“ сред тези, които няма да влязат през портите на Новия Ерусалим. „Кучета“ може да се отнася до езичниците (Мат. 15:26), тези, които юдействат (Фил. 3:2), еретиците (2Петр. 2:22), или мъжете занимаващи се с проституция (Втор. 23:18).¹⁴⁸ Ауне предполага: „Възможно е... „кучета“... да е използвано по-конкретно тук за мъже занимаващи се с проституция, педерастии или содомити, тъй като терминът в паралелния списък с пороци в 21:8... е ... „омърсените“.“¹⁴⁹

Въпреки че е вярно, че има само няколко отправки към хомосексуализма в Библията, това не означава, че те не са важни или че не се отнасят към съвременните християни хомосексуалисти.¹⁵⁰ Доктрините не се определят от броя директни библиейски препратки към тях. Например, измиването на нозете и Милениумът са

¹⁴⁵ Douglas K. Stuart, *Exodus* (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 2006), 464, твърди: "Тази заповед [седмата заповед] не осъжда изрично предбрачния секс, сексът след брака (например от вдовица или вдовец), съжителството без формален брак, содомията, или кръвосмешението, като всички те са засегнати на други места по различни начини; но се подразбира, че тя със сигурност осъжда всички тези практики."

¹⁴⁶ Срв. Springett, 142-144.

¹⁴⁷ Срв. Springett, 144-148.

¹⁴⁸ Срв. David E. Aune, *Revelation 17-22* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1998), 1,223; Robert H. Mounce, *The Book of Revelation* (Grand Rapids: Wm B. Eerdmans Publishing Company, 1998), 408; и Grant R. Osborne, *Revelation* (Grand Rapids Baker Book House, 2002), 701; Springett, 148-150.

¹⁴⁹ Aune, 1,222, 1,223.

¹⁵⁰ Rogers, *Homosexuality*, 86.

изрично споменати само по един път в Библията. Фактът, че са споменати само веднъж не означава, че трябва да ги отхвърлим и двете. Препратките към хомосексуализма в Писанието ясно разкриват Божията воля за нас.

3. Обобщение

Ситуацията и в Стария и в Новия завет е съпоставима. Старият завет съдържа текстове, които ясно се занимават с хомосексуализма; така е и в Новия завет. Библейските текстове не са ограничени до конкретно време и култура, но се отнасят за хомосексуалната активност във всички времена. Те заявяват, че хомосексуалното поведение е грях, за който е необходимо покаяние и прощение. След представянето на списък с пороци (1Кор. 6:9, 10), Павел коментира, че някои членове на Коринтската църква са били включени в такива грешни действия, включително хомосексуалност, но са се отказали от този начин на живот и сега живеят по различен начин (1Кор. 6:11). Бог желае да прости и да даде изцеление. Така, това проучване потвърждава становището на църквата на адвентистите от седмия ден.

Заклучение

Адвентистите от седмия ден разглеждат себе си като изкупено общество, което служи на тези, които се борят с греха. Те уважават всички хора, независимо дали са хетеросексуални или хомосексуални и признават, че всички човешки същества са творения на небесния Отец, които са обичани от Него и които и те трябва да обичат. Всеки човек е изключително ценен пред Божиите очи. Затова, адвентистите от седмия ден са против показването на омраза, презрение или обида към хомосексуалните. Те правят разлика между хомосексуално поведение и хомосексуална ориентация. Въпреки че те не намират извинение за греха на хомосексуалните действия, те се отнасят към всеки човек с уважение и състрадание, като знаят че всички хора са грешници и зависят от Божията благодат, но са и призовани да служат на Христос и да се отделят от греха. Докато издигат библейското свидетелство, те подкрепят тези, които се борят и търсят изцеление.